

Tot sprijinul posturilor utemiste de control

Traducerea în viață a angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August, este în această perioadă preocuparea de seamă a colectivelor întreprinderilor industriale din orașul nostru.

În lupta pentru realizarea obiectivelor propuse în cinstea aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei noastre, în primele rânduri stau și tinerii. Organizați în brigăzi, în posturi utemiste de control, tinerii muncitori, în frunte cu utemiștii, urmînd exemplul comunistilor, obțin rezultate însemnate în acțiunea de ridicare a producției și productivității muncii, de îmbunătățire a calității produselor și de reducere a prețului de cost.

Posturile utemiste de control, înființate după exemplele posturilor de control comuniste, sînt forme de muncă specifice tineretului, care au menirea de a lupta continuu pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne ale întreprinderilor, pentru realizarea de economii. Ele duc o acțiune de combatere și lichidare a manifestărilor de indisciplina, a nepăsării față de bunul obște, contribuind astfel la lichidarea lipsurilor ce mai există în procesul de producție. În activitatea lor de dină- acum, membrii posturilor utemiste de control au dat dovadă că sînt gospodari pricepuți, care se simt că se fac vinovați de aceste lipsuri. Prin propunerile pe care le-au făcut în urma raidurilor-anchetă organizate, posturile utemiste au contribuit la înălțarea multor lipsuri, au izbucit să antreneze tot mai mulți tineri la luptă pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

De exemplu, postul utemist de control din secția scărițe a uzinelor „Flamura roșie” condus de tov. Anton Pfaffenrath, s-a preocupat foarte mult de îmbunătățirea disciplinei în muncă. Acei tineri din secție care întârziu, ori pleacă de la lucru înainte de vreme, au fost criticați prin caricaturi la gazeta de perete, fiind astfel ajutați să-și îndrepte această lipsă.

Un post utemist fruntaș este și cel din secția ciorapi a fabricii „Tricolor roșu”, condus de tov. Maria Pantea. Analizînd lipsurile constatate în urma raidurilor-anchetă organizate, postul utemist de control a venit cu propuneri prețioase, în urma cărui fapt în secție s-au redus cu mult deșeurile, iar cele care se mai fac, se valorifică în mare parte. Pentru îmbunătățirea activității postului utemist de control din secția confecțiilor de la aceeași fabrică, s-a organizat un schimb de experiență cu postul utemist din secția ciorapi, ceea ce a dus la îmbunătățirea activității sale. A contribuit mult la lichidarea lipsurilor — și în special a birocratismului în scoaterea pieselor de la magazie — și postul utemist de control din secția filatură a uzinelor textile „30 Decembrie”.

În activitatea posturilor utemiste de control din întreprinderile orașului nostru, există însă și lipsuri. Neprimind ajutor efectiv din partea birourilor organizațiilor de bază U.T.M. și nefiind îndrumate de către acestea, multe posturi utemiste de control figurează doar pe hîrtie, nu desfășoară o activitate rodnică în vederea înlăturării lipsurilor în producție, cu toate că asemenea lipsuri există. La fabrica de mașini-unelte „Josif Rangheț”, de pildă, pînă în luna februarie a. c. n-a existat nici un post utemist de control. Postul utemist de control de la secția boghiuri a uzinelor „Flamura roșie” nu organizează raiduri-anchetă, nu folosește gazeta de perete pentru a veni cu propuneri pentru lichidarea lipsurilor. De aceea, el n-a sesizat

încă lipsurile în ce privește folosirea utilajului, organizarea locului de muncă, etc. din secția respectivă. Foarte slab activează posturile utemiste de la întreprinderea „7 Noiembrie”. Centrul mecanic S.M.T., fabrica „Teba”, cooperativa „Artez”, Atelierele C.F.R., etc.

Nu întotdeauna propunerile făcute de posturile utemiste de control sînt luate în seamă de către conducerea întreprinderilor ori a secțiilor respective. Buneoară, postul utemist de control de la magazinul „Universal”, condus de tov. Lidia Beliat, a venit cu propuneri prețioase la tov. director adjunct Maximilian Adler, cu privire la îmbunătățirea deservirii consumatorilor, dar acesta nu le-a luat pe toate în serios. În secția electricienilor a uzinelor „Flamura roșie”, propunerile postului utemist de control, stau cu săptămînile scrise pe tabla de propuneri, fără ca tovarășii din conducerea secției să ia măsuri pentru aplicarea lor în practică.

O vină pentru slaba activitate a posturilor utemiste de control o are și comitetul orașenesc U.T.M., care nu s-a preocupat în suficientă măsură de îndrumarea lor. Comitetul orașenesc U.T.M. n-a organizat anul acesta decît foarte puține consfătuiri cu membrii posturilor utemiste de control și schimburi de experiență pentru generalizarea experienței pozitive.

Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. au datorită să acorde mai multă atenție posturilor utemiste de control, deoarece ele au un rol însemnat în antrenarea tinerilor la luptă pentru realizarea planului la toți indicii, la luptă împotriva risipei și a indisciplinei în muncă. Ele, sub îndrumarea organizațiilor de bază ale partidului și a comitetului orașenesc U.T.M., sînt datorate să îndrume și să controleze cu perseverență activitatea posturilor utemiste de control, să organizeze consfătuiri și schimburi de experiență, pentru generalizarea experienței înaintate a posturilor fruntașe.

În cinstea zilei de 23 August, numeroase organizații de bază U.T.M. s-au angajat să înființeze noi posturi utemiste de control. Comitetul orașenesc U.T.M. are datorită să sprijine organizațiile de bază în organizarea noilor posturi utemiste de control și în activizarea celor existente.

Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. sînt datorate să îndrume posturile utemiste de control, ca acestea să-și axeze planurile de muncă pe problemele cele mai importante, care fac posibilă îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a tuturor angajamentelor luate de tineri în cinstea zilei de 23 August.

Apropierea celei de a doua conferințe regionale U.T.M., trebuie să constituie un prilej de îmbunătățire a activității posturilor utemiste de control din întreprinderile și instituțiile regiunii noastre.

Organizațiile de bază ale partidului din fabrici și uzine au datorită să îndrume organizațiile de bază U.T.M. de a se ocupa mai mult de posturile utemiste de control. Organizațiile de partid trebuie să îndrume conducerea întreprinderilor și secțiilor ca acestea să țină cont de propunerile posturilor utemiste de control, să le analizeze temeinic și, pe cele juste, să le aplice în practică. Sprijiniți și îndrumați temeinic, posturile utemiste de control vor putea să dea un aport însemnat luptei pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid și guvern, menite să ducă la îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc, la obținerea de rezultate însemnate în cinstea zilei de 23 August.

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST Spre noi succese în industrie și agricultură

Îndeplinirea înainte de termen a planului trimestrial

La cooperativa de aprovizionare și desfacere din comuna Cenad, raionul Sinicolaul Mare, munca se desfășoară în bune condițiuni.

Datorită bunei organizări a muncii, a colaborării din toate sectoarele de activitate ale cooperativei, precum și îndrumărilor primite din partea organizației de bază și această unitate cooperativistă a reușit ca pînă la data de 21 iunie a. c. să-și îndeplinească planul pe trimestrul II.

La înscrierea de noi membri în cooperativă, planul a fost îndeplinit în proporție de 126%, iar la încasarea fondului social planul trimestrial a fost depășit cu 48%.

În trimestrul II al acestui an, planul de achiziții a fost îndeplinit în proporție de 505%, iar cel de contractări în proporție de 450%. În ge-

neral, planul trimestrului II al anului 1954 a fost îndeplinit și depășit în toate sectoarele de activitate.

Tov. Grigorie Negacevski, împreună cu achiziții Milivoi Gîrbici, Nicolae Schmelzer, Zoltan Gorog, și alții, au făcut din sectorul de achiziții un sector fruntaș.

La transportarea produselor achiziționale a contribuit în bună parte Agevacoop-ul raional și Uniunea regională a cooperativei de aprovizionare și desfacere, care au pus întotdeauna camioane la dispoziția cooperativei.

Dintre membrii cooperativei s-au evidențiat: Nicolae Schmelzer, care a valorificat prin cooperativă 3000 kg. cartofi de cea mai bună calitate, iar Anton Wolff a valorificat 2800 kg. cartofi.

Angajamentele lucrătorilor de la cooperativele „Oțelul” și „Precizia”

Colectivul cooperativei de producție „Oțelul” s-a alăturat cu bucurie angajamentelor luate de alte colective de muncă. Lucrătorii de la „Oțelul” au hotărît ca în cinstea zilei de 23 August să producă peste plan 21 bucăți piese universale pentru strung.

În vederea lărgirii sortimentelor bunurilor de larg consum, vor produce 300 risnițe pentru colbăne. Afară de aceasta se vor produce patru noi valțuri, 500 kg. chei și 1000 kg. rulmenți. Vor îmbunătăți calitatea fermoarelor și vor termina construirea noului atelier de reparații, iar în cele două turnătorii se va construi o bae pentru muncitori.

Lucrătorii cooperativei de producție „Precizia” doresc să îndeplinească ziua de 23 August cu noi succese în producție. Ei au hotărît să îmbunătățească calitatea produselor. Printre

alte, și-au luat angajamentul de a lucra în ziua de 23 August în contul zilei de 27 august. În comparație cu luna iunie, vor reduce rebuturile cu 3 la sută, vor îmbunătăți calitatea cu 8 la sută și vor reduce prețul de cost cu 1 la sută.

Pentru îndeplinirea angajamentelor vor introduce următoarele măsuri tehnico-organizatorice: îmbunătățirea și reorganizarea strungurilor din secțiile de reparație a mașinilor de scris; amenajarea unei noi prăvălii pentru primirea de reparații și predarea mașinilor reparate. Pînă la 20 august vor reorganiza și amenaja atelierul de mașini și vor înființa un atelier central de scule. Pînă la 5 iulie vor repara 2 mașini de perforat, iar pînă la 20 iulie vor face două matrițe pentru repararea cadrelor de ochelari. Brigăzile existente vor fi reorganizate și rezultatele lor vor fi urmările zilnice.

În practică la fabrica textilă „Vasia Vasilescu” din Mediaș

O parte din elevii Școlii medii tehnice textile din Arad au fost trimiși la fabrica textilă „Vasia Vasilescu” din Mediaș pentru a învăța practic ceea ce au învățat teoretic în timpul anului. Încă a doua zi de la sosirea noastră ni s-a explicat în mod amănunțit tehnica securității și protecției muncii.

În cursul celor peste două săptămîni ce s-au scurs, noi am făcut cunoștință cu multe lucruri pe care practic n-am avut deînde la învăț.

Într-una din zile eram strînși toți în jurul unei mașini din sectorul filatură. În fața noastră, instructorul ne explica montarea garniturii rigide pe tamburul mare al cardei, lucru care pînă atunci îl cunoșteam numai teoretic.

Instructorul își dă toată osteneala să fie mereu în mijlocul nostru astfel, în afară de orele de practică, el se întîlnește cu noi în unele după mese

și studiem împreună diferite broșuri în legătură cu practica.

Și noi ne facem datoria în mod conștiințos. Caietele de practică ne sînt bine puse la punct, iar schițele mașinilor sînt frumoase desenate. Caietul colegului meu Gheorghe Igna, pe lîngă faptul că e bogat în conținut, este și îngrijit bine. Nu găsești în el nici o ștersătură, nici o greșală și nici o schiță care să nu fie desenată și aranjată cu grijă în caiet. Cu asemenea caiete se pot mîndri și Gheorghe Pui, Maria Vesescu, Cornel Pribac și alții. Și ei au muncit ca și tov. Igna, cu răbdare la desenarea și descrierea mașinilor.

Noi sîntem hotărîți să continuăm tot așa pînă la terminarea practicii, însușindu-ne temeinic lecțiile practice, pentru a deveni buni tehnicieni textilști.

St. Neimbu
elev la Școala medie tehnică
textilă Arad

Să dezmiriștim odată cu recoltatul

Ne aflăm în preajma recoltatului păloaselor, de aici lucrările de recoltat fiind deja începute.

Dezmiriștitul este prima verigă din lanțul lucrărilor ce se aplică solului; cu ea începe pregătirea înămintărilor pentru recolta anului viitor. Bazele producției agricole ale anului viitor se pun odată cu executarea dezmiriștitului. De aceea trebuie dată toată atenția acestei lucrări.

Executarea dezmiriștitului la timp așa cum ne învață regulile agrotehnice, are ca rezultat sporirea simțitoare a recoltei.

Dezmiriștitul trebuie făcut odată cu recoltatul sau după cel mult 2-3 zile. Această condiție trebuie respectată deoarece căldurile și vîntul din timpul verii usucă repede pămîntul. Tendința unor țărani muncitori de a amîna această lucrare pînă în preajma înămintărilor de toamnă, făcînd o singură arătură pentru înămintări este cel ce poate de dăunătoare.

Dezmiriștitul are rostul lui, iar arătura adîncă este lucrarea de bază în agricultură care completează dezmiriștitul. Ele nu pot fi înlocuite și nici nu pot fi contopite într-o singură arătură, deoarece așa cum vom vedea se completează una cu alta.

Dezmiriștitul trebuie făcut odată cu recoltarea pentru a nu se pierde umezeala. Sub cultură, pămîntul își

păstrează umezeala. Secerînd recolta, soarele și vîntul lovesc pămîntul direct. Pămîntul fiind bătătorit, pierderea apei prin evaporare după recoltat se accentuează cu fiecare zi, dezmiriștitul se face mai greu.

Dezmiriștitul nu trebuie amînat. În Uniunea Sovietică el se execută concomitent cu recoltatul; la combină fiind atașate discuitoare sau dezmiriștitoare.

Dezmiriștitul odată executat, apa din ploie ce cad pîtrunde cu ușurință prin stratul de pămînt afînat. Cercetările făcute în U.R.S.S. au arătat că pe terenurile dezmiriștite, rezerva de apă este cu cea. 75% mai mare decît pe pămînturile pe care nu s-a executat dezmiriștitul.

Dezmiriștitul contribuie la distrugerea buruienilor care consumă din apa și hrana atît de necesară plantelor. Buruienile își coc semințele înaintea păloaselor sau odată cu acestea. Semințele cad pe pămînt și prin dezmiriștit sînt introduse în stratul afînat unde dînd de umezeală și avînd căldură încolesc repede. În 2-3 săptămîni, terenul se acoperă cu buruieni. După 2-3 săptămîni făcînd arătura adîncă, buruienile rășirile vor fi dezrădăcinate și băgate sub brazdă, de unde nu mai răsar. Astfel prin dezmiriștit, urmat de arătura adîncă se face distrugerea buruienilor. Efectul dezmiriștitului este completat prin e-

IN INTERIORUL ZIARULUI

— Din viața Chinei populare — O-
rizonturi largi pag. 3
— Cronica evenimentelor interna-
ționale pag. 4
— Presa indoneziană despre trata-
tivele comerciale dintre R.P. Chineză
și Indonezia pag. 4
— Aniversarea a 33 ani de la inte-
neierea P.C. Chinez pag. 4

— În U.R.S.S. a fost elaborat
proiectul unui teatru mobil pag. 4
— Victoriile ale forțelor populare
vietnameze pag. 4
— Deschiderea celui de al V-lea
Congres al femeilor din întreaga
Germanie pag. 4
— Lucrările Congresului imputer-
niciilor cooperatiei de consum din
U.R.S.S. pag. 4

„Bun pentru cereale 1954”

Din an în an, serviciului reviziei de vagoane din stația C.F.R. Arad, îi revin sarcini tot mai mari pentru executarea la timp și în bune condițiuni a etanșării vagoanelor în vederea asigurării transportului de cereale din noua recoltă, fără pierderi.

Recenta hotărîre a Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treierat, înămintări și arături de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectare pe anul 1954, trasează printre altele și sarcina executării în bune condiții a transportului de cereale.

În vederea realizării acestor sarcini, este necesar ca toate vagoanele care transportă cereale să fie etanșate, să li se facă mici reparații, să li se repare obloanele și ușile etc.

Deși revizia de vagoane din stația C.F.R. Arad a început lucrările pentru etanșarea vagoanelor mai tîrziu ca de obicei, totuși prin străduința muncitorilor din echipa de etanșare, fiind sprijiniți de conducerea secției, pînă la 1 iunie au fost etanșate 532 vagoane. Aceste vagoane nu peste mult timp vor transporta sute de mii de kilograme de cereale, rod al muncii înfuleșite a oamenilor muncii de pe ogoare.

Dacă la început, în acțiunea de etanșare a vagoanelor au existat și unele lipsuri, în ultimul timp această acțiune s-a îmbunătățit și s-a accelerat. Așa se explică faptul că numai în ultimele 14 zile au fost etanșate în condiții bune 418 vagoane. La aceasta a contribuit mult și faptul că o parte din șipcele de tablă și de lemn au fost confecționate la timp din resurse locale, de către muncitorii de la revizie, restul fiind confecționate de Atelierele C.F.R. și de Atelierul de zonă Curtici.

În vederea folosirii depline a vagoanelor, în anul acesta vagoanele destinate pentru etanșat nu se scot din circulație, ele fiind etanșate direct pe lîni atunci cînd staționează.

Dacă înainte pentru etanșarea vagoanelor nu s-au rezervat la stație lîni separate, astăzi prin măsurile

luate de conducerea secției s-a rezervat lîni a 6-a vagoanelor ce vor fi etanșate pentru transportul cerealelor în acest an. Acest lucru a contribuit în mare măsură la grăbirea lucrărilor.

În acțiunea de etanșare a vagoanelor pentru transportul cerealelor s-au evidențiat mai mulți muncitori, printre care Vasile Nicolae, Pavel Mocuța și Henric Hirsch. Acești muncitori au mare grijă în timpul verificării și etanșării vagoanelor, de a sesiza și îndrepta orice lipsuri. Unul dintre ei execută controlul vagoanelor, închizînd toate ușile ermetice, ca lumina să nu poată pătrunde în vagon. Astfel, cel care stă în interiorul vagonului, poate observa cu ușurință toate deschizăturile pe unde s-ar putea scurge cerealele în caz de transport, sau pe unde eventual, ar putea pătrunde apa în caz de ploaie care ar aduce pagube mari. Aceste mici deschizături sînt însemnate cu cretă, iar atunci cînd vagoanele sînt deschise, se aplică șipcele de lemn și table, după caz, făcîndu-se totodată și reparații necesare. În așa fel ca să nu mai rămîna la vagoanele etanșate nici o deschizătură ori cît de mică ar fi. Apoi pe vagon se aplică inscripția „Bun pentru cereale 1954”.

În afară de stația Arad, în regiunea noastră s-a mai făcut etanșarea vagoanelor la Păuliș și la Vladimirescu, aici fiind condiții mai bune de executare a lucrărilor de etanșare, deoarece se puteau rezerva mai ușor lînile libere.

În vederea asigurării îndeplinirii grăbnice a planului de etanșare a vagoanelor, conducerea reviziei de vagoane să ia măsuri pentru o mai bună aprovizionare a echipelor de etanșare cu materialele necesare, ca de pildă: șipcel de lemn și tablă, cule, buloane-balama pentru obloanele mobile, etc.

Punerea la punct a vagoanelor destinate transportului de cereale este o acțiune importantă în pregătirea și desfășurarea în bune condițiuni a campaniei agricole de vară.

Pentru o recoltă bogată

Odată cu apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la campania agricolă de vară, statul popular al comunei Petriș, raionul Lipova, îndrumat de organizația de bază a partidului a luat măsuri pentru traducerea în viață a Hotărîrii. Agitații organizației de bază au fost înstruiri în vederea mobilizării țărănilor muncitori la munca de întreținere a culturilor, sfătindu-i să execute prașila ori de cîte ori va fi nevoie.

Porumbul a fost pînă acum prăsit în întregime de două ori, iar celelalte culturi au fost prașite de două și trei ori.

A fost formată o comisie care a controlat toate culturile dacă nu sînt atacate de dăunători.

În această perioadă, pe lîngă prașit, țărăni muncitori din comuna Petriș lucrează la recoltarea fînețelor naturale.

În comună au fost amenajate 3 arii, iar batozele au fost reparate și recepționate de către o comisie raională, pentru a se asigura deplina lor funcționare în tot timpul treierărilor. Au fost alcătuite echipele care vor lucra la batoze, precum și cele care vor face paza ariilor și a lanurilor. În aceste acțiuni, statul popular a fost îndrumat în permanență de către organizația de bază a partidului și sprijinit de organizația U.T.M. și delegatele de femei.

Ion Moraru
coresp.

Convocarea sesiunii extraordinare a sfatului popular al orașului Arad

În conf. cu art. 5 din regulamentul de organizare și funcționare a sfaturilor populare și în baza deciziei nr. 14750-f-1954 a comitetului executiv al sfatului popular al orașului Arad, din 1 iulie 1954, se convoacă pe ziua de 11 iulie 1954, orele 8 dimineața, sesiunea extraordinară a sfatului popular al orașului Arad, care va avea loc în sala festivă din clădirea sfatului popular al orașului Arad, bulev. Republicii nr. 75.

Ordinea de zi: Raport asupra realizării planului local pe 1953 și aprobarea planului local pe anul 1954

GHEORGHE DUMA,
președintele comitetului executiv al
sfatului popular al orașului Arad

Ing. Fl. Constantinescu

PRIMUL SPECTACOL PE SCENA TEATRULUI DE VARĂ

Primul spectacol pe scena teatrului de vară

Lingă parcul orașului, strălucirea coronoanelor înalte ale bătrânilor copaci, se înalță silueta zveltă a unei clădiri ce s-a construit mai demult. O vreme, a fost calenica cu jocuri de biliard, cancanuri, birfeli prin colțuri; mai târziu s-a transformat într-un club sportiv, așa cum erau toate cluburile pe vremea burgheziei, cu toată gama lor de afaceri bănoase, ascunse sub eticheta „sport”. Era însă pe atunci sportul, nu numai o sursă de câștig a impresarilor capitaliști, ci și o distracție, o ocazie de deslindare, un mijloc de fortificare, dar pentru cine? Ne-o spuneau, pe vremea aceea, telenurile de tenis din jurul acestei clădiri, unde nu intra picior de muncitor, decât doar pentru a mătura și poale, pentru a-i servi cu mingi pe „dominii” în pantaloni albi, care mînau rachele de tenis.

Pe locul din preajma clădirii de lingă parc, acolo unde înainte fusese terenurile de tenis pe care se desfășurau afaceriștii sportului burghez, pe locul acela ce se întinde de la edificiul vechi, strălucirea de copaci parcului și pînă la digul așternut pe malul apei liniștite a Mureșului, au apărut într-o zi grupuri de muncitori. Unii purtau lopeți, alții cazmale și tirnăcoape. Alții cărau cu roaba materiale. Și tot așa mureau muncitorii de la „Flamura roșie”, de la „I. Rangel”, „Teba”, „7 Noiembrie”. Veneau și cerșetorii și funcționarii de prin instituții.

Așa a început construirea unui teatru de vară în orașul nostru — cu sprîjnul neprecupețit al oamenilor muncii, în avîntul lor nestăvilit.

Lucrarea s-a făcut în regie de către statul popular orășencesc.

— Nu, n-o să se facă — spuneau îndoielnicii.

— O să avem teatrul nostru de vară, de o să-ți fie mai mare dragul — era răspunsul dat de muncitorii și funcționarii care, în orele lor libere, veneau aici la muncă voluntară.

Cu căruțe, cu mașini, cu roabele, erau aduse și așezate aici cei cinci șase mii de metri cubi de pămînt, care formează panta de acum a teatrului. S-au făcut apoi zidurile din jur, s-au construit pereții scenei și culisele, s-a montat scena, pe pămîntul proaspăt bălătorit s-a presărat pietriș și s-au instalat băncile, pe margine s-au plantat două șiruri de plopi piramidali și, într-unul din zilele, loc-mat atunci cînd septicii afirmau că o să treacă vara fără un teatru în aer liber, tocmai atunci a venit vestea plăcută, purtată în tot orașul, înserisă pe așele ce-au apărut în dimineața aceea pe bulevard: „Sinteți invitați a lua parte la deschiderea Teatrului de vară, în cadrul căruia va avea loc un concert de estradă, dat de orchestra și corul Filarmonicii de stat din Arad, cu concursul soliștilor Lya Hubic și Constantin Ursulescu de la opera de stat din Cluj”.

A trecut o săptămînă din seara aceluia spectacol. Veniți din toate cartierelor orașului, de pe fiecare stradă, arădianii au umplut cele 2500 locuri care are teatrul de vară. Seara se lăsase încet, încet, întunericul cuprinsese și albia Mureșului și parcul de-a-lături, se revărsase și peste amfiteatrul plin de spectatori. Doar de pe scenă era alungat de privirea lămpilor și a celor două reflectoare de pe laturi.

În timp ce spectatorii sosiți discutau aprins între ei — fiecare ținea să-și spună o părere — în timp ce alții întinzau continuu să-și facă apariția, orchestrații își acordau instrumentele, iar coriștii au intrat din cele două laturi ale scenei. I-a întîmplat un ropot de aplauze, apoi s-a făcut liniște; a apărut dirijorul Nicolae Boboc, și iar aplauze, și iar liniște, căci s-a ridicat bagheta: a început concertul.

S-au pregătit cu grijă executanții acestui concert, dar tot sînt plini de emoție, că-i doar primul spectacol dat în aer liber pe această scenă. Cum o să se audă? — se întrebau și artiștii de pe scenă și publicul care-i tot alit de emoționat. Mai îngrijorată par însă artiștii Teatrului de stat din Arad. Tovarășul Lucian, vicepreședintele statului popular regional, în cuvîntul de deschidere, le-a predat lor acest teatru. L-a preluat, tov. Hetea, directorul teatrului, iar artista Elena Bodî în numele colectivului, și-a luat angajamentul că artiștii vor asigura spectacole de un înalt nivel artistic.

O să se audă bine, spectatorii o să poată urmări, lată-i în grup tocmai în fund de tot. Ascultă și parcă nu s-mulțumii.

— Aici nu ajunge alit de bine sunetul.

— O să trebulască să punem megafone în toate colțurile teatrului.

— Ba nu, va fi suficient un sistem de megafone în față, la scenă.

— Se aude mai bine decît mă așteptam — zise tov. Hetea. O să mai trebulască întăriți cu ceva megafone la scenă și va fi bine. De altfel, în curînd se vor termina și celelalte lucrări ce au mai rămas. Avem de-acum o scenă minunată.

În focul discuției, aproape nici nu s-a observat cînd a început programul. La început orchestra, apoi un solist; iar orchestra, împreună cu corul și tot mai mult impresionată și captivată muzica lui Sostakovici din „Poemul patriei”. Spectatorii simt aproape, lingă ei, viața plină de tumult a vitejilor constructori ai comunismului din țara sovietelor.

A făcut orchestra și cîntă acum numai corul, condus de dirijorul Kurt Mild. Un cînt pentru pace, apoi cîntec inspirat din comoara muzicală a poporului. Printre ele e și unul în limba maghiară, apoi altul în limba germană. Solista Tatiana Roșculeț, cu vocea melodioasă, plină de nuanțe, a impresionat de multe ori pe audiență și de pînă acum. Alături însă, concertele erau în sală, pe cită vreme

acum în aer liber, într-un teatru alit de mare. O să reușească? A reușit — căci lată cu cită emoție e ascultată și ce ropote de aplauze o pectrec.

La pupitrul a trecut din nou maestrul Boboc, în timp ce publicul întîmplinea cu alita căldură pe soprana Lya Hubic, artistă emerită a Republicii Populare Romine. Mulți au avut plăcerea s-o asculte în cadrul spectacolelor Operei de stat din Cluj, și acum, de cum s-a anunțat, au așteptat cu nerăbdare venirea ei. În programul ei sînt la început artiștii din operele „Liliacul” de Strauss, „Ana Lugoiana” de Filaret Barbu, iar din „Văduva Veselă” de Lehár a cîntat și un duet împreună cu prim-baritonul Constantin Ursulescu. Cei care au mai avut ocazia s-o asculte și altădată pe Lya Hubic, sînt impresionați ca atunci, iar cei ce o ascultă acum înfîia oară, vor pomeni multă vreme de farmecul acestei seri.

— Cînd merg la Cluj — spunea careva în șoaptă — trebuie să văd opera.

Discuțiile au fost aprinse în pauză: despre deschiderea teatrului, despre cor, orchestra, despre cîntăreți, despre vraja muzicii.

S-au cîntat apoi alte artiști din opera „Cio-Cio-San” de Puccini, din „Palat” de Leon Cavallo, „Bărbierul din Sevilla” de Rossini și rondoul lui Mefisto din „Faust” de Gounod.

E greu să alegi ce-ți place mai mult, dovadă că toate artele au fost aplaudate cu tot alita foc și cînd a cîntat Lya Hubic și cînd a cîntat Constantin Ursulescu împreună cu orchestra, dirijată acum de maestrul Brînzol.

A rămas apoi pe scenă numai orchestra. Atît poemul simfonic „Pre-ludii” al compozitorului Franz Liszt, cit și uvertura solemnă „1812” a lui Ceaikovski, sînt cunoscute de amatori de muzică din Arad pentru că s-au cîntat și în concertele de pînă acum. De data asta ei sînt însă emoși noi căci farmecul muzicii se îmbină cu atmosfera unei serii plăcute, răcoase de vară, cu cer senin.

De la cîntecul mișcător al violoncelului „Preludii” și pînă la amplitudine în sunete de clopote din „1812”, emoția spectatoriilor crește. Nu mișcă nimic pe scaunul lui și toate privirile sînt îndreptate spre scenă, iar inimile vibrează puternic.

Era tîrziu în noaptea cînd grupuri, grupuri, spectatori sînd îndreptau către casă. Cițiva — probabil dintre alții care au lucrat aici cu tirnăcopul sau lopata — treceau discutînd pe sub arborii mici, pe acolo unde a început amenajarea „Parcului copililor”. Vocile lor se auz desul de clar în atmosfera limpede a nopții.

— Făcurem teatrul nostru, de vară.

— Și om mai face multe.

P. Nelcu

CĂRȚI NOI

(E.S.P.L.A.)

G. Topirceanu: „POEZII”

Un poet cu deosebire prețuit de marele public cititor, în perioada dintre cele două războaie, este G. Topirceanu.

Împietind umorul cu dușoia, ba-a-dele sale cîntă natura și viața în ceea ce are ca mai omenească, în micile bucurii și în durerile ei. Compasiunea poetului pentru cei obidiți se desprinde cu pregnanță din poezii ca „Balada morții”, „Balada unui greier mic”, ajungînd uneori chiar la accente de revoltă. G. Topirceanu își are un loc unic în poezia noastră prin verva scăpătoare cu care a satirizat arta decadentă și morala burgheză.

„Parodiile originale” sînt minunate caricaturi ale poeziei simboliste și moderniste care stîrnesc hohote de rîs, dar îl conving pe cititor de inconsistența și superficialitatea riziabilă a artei formaliste.

G. Topirceanu a scris o poezie realistă, în versuri de o înaltă măiestrie artistică, a cărei valoare este prețuită cu adevărat astăzi cînd tot mai largi mase de cititori cunosc opera poetului.

Leslaw Bartelski:

„Oameni de dincolo de riu”

„Oameni de dincolo de riu” este romanul unui tînar și talentat scriitor polonez, una din cărțile valoroase ale literaturii noi din Republica Populară Polonă, avînd ca temă viața țărănimii muncitoare, frămîntările și conflictele legate de transformările revoluționare care au loc în statele Poloniei democrat populare.

Bartelski își plasează acțiunea cărții în perioada 1949—1950, din toamnă pînă în primăvară, în satul Stary Marcszew. Un sat ca toate celelalte, în care alături de țărani săraci și mijlocași care trădese pe micile loturi de pămînt obținute — cele mai multe — prin împroprietărea din 1944, trăiesc și huzurese bogătanii satului, foștii pescuitori în apă tulbură, profitorii de război.

În centrul acțiunii romanului se află conflictul dintre sărăcimea satului care luptă pentru ieșirea din greutăți, pentru o viață mai bună și elementele exploatare care — din interese personale — se împotrivesc cu înțîlire oricărei schimbări menite să ușureze traiul celor mulți. Strecurări în diferite posturi administrative, în conducerea unităților locale ale cooperăției sau în organizația de masă a țărănilor muncitori din Polonia (Ajutorul Mutual Țărănesc), dușmanii puterii populare comit abuzuri și nereguli financiare, dezorganizază aprovizionarea satului cu mărfuri industriale, dăduse grînele cunute statului. La început sovieticii și decumpanții, încetul cu încetul, ajută de comuniști și mai ales de secretarul organizației de bază Swiderski — un țaran muncitor conștient, călit de experiența aspră a războiului — țărani săraci și mijlocași din Stary Marcszew învață să deslușească adevărul, să vadă realitatea și să lupte pentru a-și face dreptate. Încurajați de victoriile obținute, un grup de țărani se hotărăse chiar să-și lucreze pămînturile în comun, pornind astfel pe calea colectivizării agricole, pe calea transformării socialiste a vieții și muncii lor.

CONCURSUL

de STELLA DUBENSCHI-GABOR

Molatie se lasă amurgul de vîd
De-alitea miresme, ca beat.
Cît soare, ce pașnic a fost azi pe-afară...
La noi s-a muncit, s-a cîntat!

O proaspătă boare tot malul-clintă,
Tot forșolul lui tineresc.
Pe apa verzue și lucie oglindă
Tîrzielnice raze-impletesc

O punte din fir tremurat de lumină;
Armonica sprintenă dă glas,
Cu risetul plin și cu vorba se-mbind.
— Mai e jumătate de ceas!

Se simte cumva așteptarea și-n aer;
Se simte un farmec mocnind.
Prea-ncet se deapnă al clipeilor caer,
Cu-avînt rămasaguri se prind.

Dădăta atenție! Pocnește un foc
E start! Și-ntr-o clipă se-urînește din loc.

Tot nîlcul de bărci vîșinii — niște viori
Culcate își par peste apă. Flor!

Cu ochii măriți, de pe maluri privesc
Cum vin, se apropie, vislesc și vislesc.

— Sînt lujere oare ce ritmic se-nclîd?
Sînt fete scîldate în nimb de lumină!

Dar iată-le, primele, cum se acintă
Nu, nu. Celelalte le-ntrec. Se implînd.

Despici prelung un lăgaș prîntre unde.
Șuvițele umede joacă pe frunte.

Chemări în răstimp și îndemnuri răsună.
Fosnesc a mîdase lungi dire de spumă.

— Ies primele fetele noastre, să stii
Și schiul cu cinci textilele mîldii.

Se luptă-ncordat să le-ntrăcăd pe toate.
Ce aprig buchet de codane bronzate!

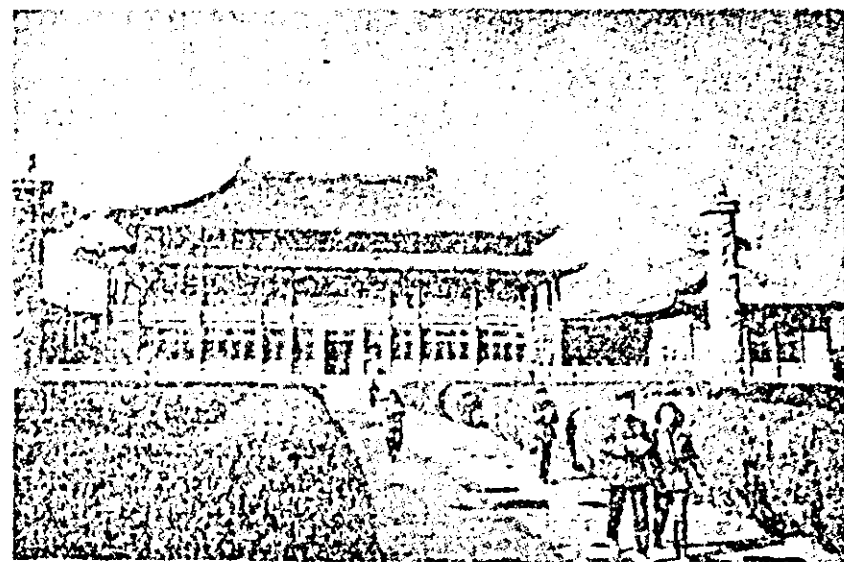
Un pas, încet unul, e clipa cea mare.
Acum! Bat inimi mai iute, mai tare.

... Aplauzele cresc — neștirite urale,
Șuvoi care smulge zăgazuri din cale.

Sînt ele! Sînt ele, în bluze abastro —
Brigada frunzea a fabricii noastre!

O bibliotecă din Pekin

După eliberarea marelui popor chinez, mișcarea culturală s-a dezvoltat cu pași repezi, cuprînzînd masele largi populare. Acolo unde, mai înainte se desfășurau marii moșieri și afaceriștii capitaliști, se află acum școli, cluburi, biblioteci, palate culturale.

ÎN CLISEU: una dintre bibliotecile din Pekin, capitala R. P. Chineze. Cititorii ei sînt mii și mii de oameni ai muncii în slujba cărora se află acum străvechea cultură a poporului chinez.

Un mare conducător al poporului

de prof. OTTO GREFFNER

În secolul al XV-lea, pericolul turcesc pentru Europa centrală și răsăriteană a devenit permanent. Expansiunea turcă a atins linia Dunării, Serbia, Bulgaria, Grecia și Constantinopolul, au căzut pe rînd, invaziunea turcă vizînd direct „principele” românești. Încursiunile turcilor peste Dunăre sînt tot mai frecvente. În repetate rînduri, sultanii turci organizează expediții în Țara Românească și în Moldova, amestecîndu-se în treburile interne ale acestor țări, de la care preînd tribut.

În aceste timpuri grele, în principate erau necesari domnitori iscusiti care să poată apăra țara de invaziile turcești. Din nefericire însă, după moartea lui Alexandru cel Bun, au început lupte interne între pretendenții la tron și nici nu se putea pune problema unei apărări susținute. În aceste timpuri zbuciumate de lupte interne, după înlăturarea de la tron a lui Petru Aron, este proclamat ca domn al Moldovei Ștefan, fiul lui Bogdan al II-lea, care se va numi ulterior „cel Mare”.

Istoriografia burgheză, în tendința ei de a falsifica istoria, apărîndu-și interesele, a căutat să folosească figura atît de măreață a lui Ștefan cel Mare ca mijloc de ațîțare a șovinismului și naționalismului burghez. Bazîndu-se pe cultul personalității, burghezia căuta să explice victoriile strălucite obținute de acesta împotriva turcilor, ca merite exclusiv personale, datorită „capriciilor” lui deosebite, chiar „supranatural”.

turale”. Istoria burgheză nega complet rolul maselor populare în luptele lui Ștefan cel Mare, socotînd poporul incapabil de acțiuni mari, hăritizînd numai muncii, numai exploatarea. Sarcina de a pune în adevărată lumină faptele din epoca multă frămîntată în care a domnit Ștefan, a revenit istoricilor noștri de azi, istoriografiei de după 23 August 1944. Marxismul ne arată că poporul este fac istoria, masele celor ce muncesc, nu eroii, fără a nega nici rolul acestora. Eroii sînt mari nu prin puteri sau calități supranaturale, ci prin situația lor în fruntea forțelor vii ce împing societatea înainte, prin înțelegerea și conducerea acestor forțe ce zac în rîndul maselor largi ale poporului, adevăratul făuritor al istoriei. Ștefan cel Mare a simțit bine condițiile istorice date; în domnia lui lungă și plină de greutate s-a sprîjinit pe masele populare active care l-au ajutat să poarte cu succes luptele împotriva coteropitorilor, pentru independența Moldovei.

El și-a dat seama că nu va putea duce cu bine lupta împotriva dușmanului din afară dacă nu va avea sprîjnul maselor populare, ale căror interese erau legate de asigurarea independenței statului. Aici apare chiar de la început personalitatea măreață a lui Ștefan cel Mare. Foarte puțin sînt acei domni sau regi din epoca feudală care în lupta împotriva unui dușman extern, s-au bazat pe po-

por, chiar și în războaiele lor de apărare, de asigurare a independenței.

Ștefan a condus țara cu ajutorul unui sfat de boieri care aveau dreptul de imunitate feudală, însă, în politica sa de consolidare și centralizare a statului feudal, de întărire a domniei, el combate tendințele centrifuge, dizolvante ale boierimii apărătoare și caută să satisfacă cerințele boierimii mici, ale țirgoveștilor și ale țărănilor liberi, păturii sociale — unele în ascensiune — pe care se va sprîjini în tot cursul domniei. Boierimea feudală avea moșii întinse pe care munca era executată de țărani serbi, obligați a da rentă. În această perioadă predomină renta în produse și renta în muncă, țărănul serb fiind obligat să predea o parte din produse sub formă de dijma și să presteze anumite zile de muncă gratuită pe moșile boierilor. Odată cu dezvoltarea social-economică, exploatarea țărănimii se înțelege, se mărește considerabil renta în produse și renta în muncă și începe să-și facă tot mai mult loc renta în bani, odată cu pătrunderea din ce în ce mai mare a economiei de schimb.

Pe vremea lui Ștefan cel Mare, mai existau încă — destul de numeroși — țărani liberi, răzeși, cum erau numiți în Moldova. Tendința de ruinare a țărănimii libere și de apropiere a pămînturilor acestora de către boieri este în plină creștere. Ștefan cel Mare a înțeles însă că ruinarea țărănimii libere înseamnă lipsi-

rea lui de un aliat puternic în lupta pentru centralizarea statului feudal, împotriva tendințelor de destrămare ale boierimii feudale și în lupta împotriva coteropirii turcești. El, printr-o serie de măsuri, caută să îngrădească tendințele apărătoare ale boierimii și, în felul acesta, să înclînească procesul de serbire a țărănimii libere. Documentele vremii arată că o serie de plîngerii ale țărănimii libere, înaintate cancelariei domnești în legătură cu abuzurile făcute de boieri, au fost satisfăcute. Croniciarii contemporani (Dlugosz, Bonfinius) ne vorbesc despre o serie de măsuri luate de Ștefan pentru stăvilirea acestei acțiuni de jefuire. În ceea ce privește țărănimii serbă, situația ei rămîne tot grea. Pătrunderea economiei de schimb face ca exploatarea să se mărească, ceea ce determină mari frămîntări țărănești. Țărăni serbi se împotrivesc încercărilor boierilor de a înăspri exploatarea, prin refuzul de a munci, fuga de pe moșii, haiducia, adesea răsculîndu-se, dînd foc conacelor boierești. Au avut loc acțiuni ale țărănilor, depășind granițele statului moldovenesc.

În a doua jumătate a secolului al XV-lea, în anii 1490—1492, bîntuie o puternică răscălă condusă de Mula, originar din Moldova, care a cuprins și sudul Poloniei. Țărăni serbi însă, înroșiți economic de boierii feudali, nu puteau constitui o forță pe care să se sprîjine domnul în acea vreme, iar momentul istoric era departe de timpul înlăturării serbiei și, din această cauză, Ștefan nu s-a

preocupat și nici nu se putea preocupa de înlăturarea serbiei, ci doar de stăvilirea ei prin apărarea răzeșilor.

O altă clasă socială pe care s-a sprîjinit Ștefan cel Mare în cursul domniei sale, au fost țirgoveștii — o rășeni, pătura în ascensiune a negustorilor și meseriașilor. Ștefan, conștient de importanța economică a orașelor și tirgurilor în rapidă creștere, le face o serie de înlesniri, de privilegii; în această perioadă începe să a un puternic avînt comerțul. O serie de drepturi sînt acordate de către domnitor orașelor moldovene Bait, Suceava, Siret, etc.

Forța personalității lui Ștefan, care a înțeles atît de bine sensul dezvoltării sociale din țara sa, se conturează tot atît de bine în politica lui externă, în care s-a dovedit un iscusit diplomat și un mare conducător de oști. Principiul pericel care amenința Moldova era, fără îndoială, cel turcesc, acela care amenința și toate celelalte state. De aceea, paralel cu întărirea statului său, intră în legătură cu toate țările interesate în stăvilirea puterii otomane. De o atenție deosebită din partea lui se bucurau relațiile de strînsă prietenie cu Ivan al III-lea, marele cnez al Moscovei, cu care și-a asigurat legături apropiate de rudenie. În repetate rînduri a încheiat Ștefan pacte militare cu Ungaria și Polonia, al căror ajutor i-a folosit însă rareori. În majoritatea cazurilor a dus singur lupta împotriva turcilor. Ca iscusit diplomat, principiul politicii sale ex-

terne a fost să nu aibă niciodată doi dușmani în același timp. În cadrul acestei politici interne și externe, Ștefan cel Mare a organizat cu succes lupta împotriva turcilor. În această luptă gigantică de apărare, lusa pentru însăși existența Moldovei, se conturează în adevărată ei lumină figura lui Ștefan cel Mare, strîns legat de poporul său. În cele mai grele momente pentru țară, poporul era recrutat în armată. Prin tenacitatea, vitejia și dragostea lor de țară, sub conducerea unui alit de iscusit conducător de oști, cum era Ștefan, răzeșii moldoveni ieșeau victorioși asupra teribililor cuceritori. Ei, țărani, alcătuiau o parte însemnată a armatei lui Ștefan. Marx a subliniat aceasta, arătînd că oastea lui Ștefan era compusă... „din țărani Moldoveni care erau luați direct de la coarnele plugului”. În situații extrem de grele, atunci cînd dușmanul avea o superioritate evidentă, s-au văzut adesea vîrățele calității ale marelui domnitor al Moldovei. Cu atît de încredere în mîrgînită în forța poporului, el reușește să învingă toate greutățile și neajunsurile.

Lupta eroică a poporului, dusă împotriva turcilor și personalitatea lui Ștefan cel Mare, fac pentru o oarecare perioadă de timp ca Moldova să devină una din principalele puteri ale Europei, care luptă împotriva agresiunii otomane.

Din viața întovărășirilor agricole din regiunea noastră

O întovărășire cu largi perspective de dezvoltare

În primăvara anului 1952, ca rezultat al muncii politice de lămurire dusă de către organizația de bază din comuna Șebis, raionul Gurahonț, 44 familii de țărani muncitori cu 86 ha. teren arabil, au pus temelie întovărășirii agricole „Steaua roșie”.

Războaie care desăvârșeau în zeci de parcele pământurile țăranilor întovărășiți, au fost desființate cu ajutorul S.M.T.ului și al tehnicienilor de la secția agricolă a statului popular raional.

Conducându-se după statutul model al întovărășirilor agricole, țărani întovărășiți, încă din primul an al lucrării în comun a pământului, au obținut rezultate bune. De pildă, în sămințind grâu în pământul arat cu tractoarele S.M.T.ului la o adâncime de 18—20 cm., curățind și tratând sămința de soi, plivind buruienile din lan de două ori și executând recoltatul în pîrgă, după îndemnul agromonilor, țărani întovărășiți au obținut peste 2000 kg. grâu la ha. Adică, cu 500 kg. mai mult decât țărani muncitori cu gospodării individuale.

Recolte bogate au dobândit întovărășiții și la porumb, la cartofi, la sfecla furajeră, fapt care i-a îndemnat ca în primăvara aceasta, după sfatul agromonilor, să transporte pe cîmp 700 tone gunoi de grajd.

Insuficiența de rezultate obținute în anii trecuți, sprijiniți de S.M.T. prin lucrări de calitate superioară, schimbînd sămința necorespunzătoare cu alta de soi, la baza de recepție, în cantități egale, respectînd întocmai regulile agrotehnice însușite la cursul agrotehnic de astă iarnă, țărani întovărășiți au terminat primii din comună însămînțările de primăvară, iar acum muncile de întreținere a culturilor. După ce au plivit de două ori cele 34 ha. grâu, 344 ha. orz de toamnă și 2,48 ha. de ovăz, ei au început prășitul culturilor.

În vederea desfășurării la timp și în bune condițiuni a muncilor de vară, comitetul de conducere al întovărășirii agricole, cu ajutorul statului popular și sub îndrumarea directă a organizației de bază, a întocmit un plan concret de muncă în lumina sarcinilor trasate de Hotărîrea guvernului și partidului referitoare la campania agricolă de vară, plan care s-a prelucrat apoi în cadrul adunării generale.

Fiecare membru al întovărășirii agricole, cunoscîndu-și sarcinile ce-i revin din plan, în această campanie și mobilizat fiind de agitația organizației de bază, s-a prezentat cu regularitate la toate muncile cîmpului. Folosind din plin cele 13 atele proprii, întovărășiții din Șebis, au terminat primii din comună, prășila I-a și a II-a la cele 47 ha. porumb, din care 14 ha. însămînțat în cuiburi așezate în pătrat, au prășit de 3 ori cartofii și sfecla furajeră. Culturile îngrijite după metodele agrotehnice înaintate s-au dezvoltat mult și promit o recoltă bogată.

Paralel cu muncile de întreținere a culturilor, țărani întovărășiți au recoltat și uscat fînul, transportîndu-l acasă, pe timp frumos.

Acum, cînd lanurile cu orz și grâu au îngălbenit și spițele au prins a da în pîrgă, membrii întovărășirii agricole din Șebis, se pregătesc temeinic în vederea campaniei de recoltare și treierii. În acest scop membrii care posedă atele și-au revizuit căruțele la cele 3 centre de reparat ce funcționează în comună. De asemenea, întovărășiții și-au pregătit coasele și secerile, în vederea executării recoltatului.

Consiliul de conducere al întovărășirii, cu ajutorul comitetului executiv al statului popular comunal, a fixat aria pe teren corespunzător și a încheiat contracte cu S.M.T. Șebis pentru executarea treierii.

Întovărășirea agricolă din Șebis ar merge mult mai bine dacă ar fi sprijinită mai temeinic de către comitetul executiv al statului popular raional și de către S.M.T. Șebis. Trebuie să amintim însă că anul

acesta, deși întovărășiții au încheiat contract cu S.M.T., pentru executarea anumitor lucrări cu mijloace mecanizate, totuși tractoarele n-au sosit la timp, fapt care a făcut ca întreaga suprafață planificată pentru culturile de primăvară să fie arată cu atelele.

Munca pentru consolidarea și largirea întovărășirii agricole din Șebis nu stă în centrul preocupării organizației de bază de aici, ea nu e considerată de către fiecare membru de partid ca o muncă politică și ca o sarcină permanentă și de mare însemnătate, pentru atragerea de noi membri în rîndurile întovărășirilor. Datorită faptului că organizația de bază a fost slab ajutată de comitetul raional de partid, că munca politică de agitație de la om la om n-a fost dusă în mod continuu, în cei mai bine de doi ani de la constituirea întovărășirii agricole, nici un țărăn muncitor n-a înaintat cerere de a intra în întovărășire.

Unii membri ai întovărășirii agricole, convingîndu-se de avantajele muncii în comun pe tarlate întinse, au înaintat cereri de a trece de la întovărășirea agricolă la gospodăria colectivă. Această acțiune pornită de comunisti, n-a fost sprijinită însă de îndajuns. Comitetul raional de partid Gurahonț trebuie să-și îmbunătățească serios activitatea în ceea ce privește întărirea gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole din raion, precum și în direcția formării de noi întovărășiri agricole și trecerea lor treptată la gospodăria colectivă.

Cu ajutorul instructorilor raionali de partid, organizația de bază din întovărășirea agricolă din Șebis, trebuie să treacă de îndată la instruirea agitatilor, în vederea desfășurării muncii politice pentru lămurirea și convingerea țăranilor muncitori cu gospodării individuale de avantajele lucrării pămîntului în comun, cu mijloace mecanizate.

E. Jucu

Cînd gospodăria colectivă nu este îndrumată

Nu departe de orașul Sinicoul-Mare se află satul Pordeanu. În acest sat nu locuiesc multe familii, dar cite sînt, toate au fost în același gînd cînd a fost vorba de formarea gospodăriei agricole colective.

La început, organele de partid și de stat rationally au sprijinit temeinic această gospodărie colectivă pînă cînd și-au zis că merge treaba „ca pe roate”. Și într-adevăr, treaba a mers un timp destul de bine și a mers și acum dacă activiștii organelor de partid și de stat s-ar mai interesa de viața și munca acestor colectivități. Trebuie însă să spunem că aceștia n-au mai trecut pe la gospodăria colectivă aproape de la înființarea ei. De mult timp nici agitația de la om la om n-a vizitat gospodăria. Astfel, colectivității sînt lipsiți de îndrumare politică și agrotehnică.

Altfel consiliul de conducere al gospodăriei, cît și organizația de bază a partidului din gospodărie, nu s-au îngrijit să facă cît puțin un abonament la un ziar, din care să poată vedea colectivității ce se întîmplă în țară și în străinătate. Din această cauză, nici Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la muncile agricole de vară n-a ajuns încă în mijlocul colectivității pentru a putea studia și a trage învățămintele necesare.

Ca urmare a slabei muncii politice și organizatorice, întreținerea culturilor a rămas în urmă. Culturile prășitoare sînt năpădite de buruieni, iar consiliul de conducere n-a luat nici o măsură pentru intensificarea lucrărilor de întreținere a culturilor.

Organele raionale de partid și de stat trebuie să vină în ajutorul colectivității din satul Pordeanu, pentru a-i îndruma în muncă în vederea dezvoltării și întăririi gospodăriei colective. Agromonii de la S.M.T. trebuie de asemenea să sprijine colectivități cu sfaturi și îndrumări agrotehnice.

I. Beu, coresp.

O haltă C.F.R. neîngrijită

Pe linia Arad—Valcani, gările și haltele au în general, un aspect plăcut. Nu același lucru se poate spune însă și despre halta Sînpetru Mare, al cărei aspect nu prea încîntă ochii călătorilor. De pildă, în fața este o bancă ce are numai 3 picioare, iar alături se găsește o linie împrejmuțată cu scinduri distanțate foarte mult între ele.

Dar ceea ce atrage mai mult privirea călătorilor sînt pereții haltei, împodobiți cu tot felul de inscripții de diferite culori. Acestea sînt lozinci de pe vremea campaniilor electorale ca „Votați soarele”, „Trăiască victoria în alegeri a F.D.P.”, apoi „Trăiască 1 Mai” și altele. Pe peron se plimbă adesea în voie gîștele din sat.

Nu crede șeful haltei că ar fi timpul să ia măsuri pentru a înfrumuseța aspectul acesteia? Călătorii cred că da.

M. Dobici, coresp.

Mai multă atenție calității încălțămîntei la fabrica „Libertatea”

Fabrica de încălțăminte „Libertatea” are ca sarcină principală producerea de articole de încălțăminte de calitate corespunzătoare, trainice, cu aspect plăcut și la un preț de cost tot mai redus.

Muncitorii și tehnicienii acestei fabrici luptă în cadrul întrecerii socialiste pentru realizarea sarcinilor de plan, pentru continuarea creșterea producției și productivității muncii, lărgind în același timp numărul sortimentelor. Nu de mult s-a trecut la fabricarea în serie a sandalelor bărbătești.

Insemnate realizări au fost obținute și în lupta pentru introducerea unui regim sever de economii. Lucrînd sub lozincă lui Nicolae Militaru, „Să producem cît mai multe articole din economiile realizate”, muncitorii secției de croit din această fabrică au făcut economii de materie primă.

Rezultatele obținute în producție puteau să fie însă și mai bune dacă s-ar fi luat măsuri pentru lichidarea lipsurilor ce mai persistă mai ales în ce privește calitatea încălțămîntului de încălțăminte care lasă de multe ori de dorit.

În ultimul timp, fabrica de încălțăminte „Libertatea”, nu și-a îndeplinit planul de producție din cauza anumitor greutăți obiective, ca aprovizionarea cu întîrire cu cantități de materie primă necesară producerii diferitelor articole de încălțăminte, lipsa de mînă de lucru, etc. Aceste greutăți au fost în parte depășite prin luarea unor măsuri tehnico-organizatorice și printr-o mai bună aprovizionare a secțiilor cu materie primă. Întregul colectiv de muncitori și tehnicieni a fost mobilizat în întrecerea socialistă de către comitetul de întreprindere, sub îndrumarea politică a organizației de bază, pentru îndeplinirea prevederilor de plan actuale, cît și pentru recuperarea și îndeplinirea sarcinilor de plan cu care fabrica rămăsese în urmă. Aceasta înseamnă că la fabrica de încălțăminte „Libertatea” s-a dat un asalt pentru realizarea sarcinilor de plan rămase în urmă.

Deși în parte justificat din cauza greutăților obiective, acest asalt în producție nu a dat rezultatele așteptate. Este adevărat că parte din sarcinile de plan rămase în urmă, au fost îndeplinite cantitativ, dar acest lucru s-a făcut oarecum în dauna calității. În cursul lunii iunie, au fost fabricate o seamă de articole de încălțăminte, care aveau diferite defecte de fabricație, defecte ce au trebuit să fie înlăturate prin lucrări suplimentare. Cele mai dese defecte înfîntate la articolele de încălțăminte ale fabricii „Libertatea” sînt tocurele.

C. Săbău

Informații

— Angajăm tineri de 15—16 ani ca ucenici pentru meseria de limplărit. A se adresa: cooperativa „1 Mai”, Arad, str. Pasteur nr. 15.

— Fabrica „Libertatea” angajează imediat rînduitorii și pantofari calificați precum și muncitori și muncitori necalificați (Telefon 32—82).

le sau bombeuri neegale, precum și altele, ca tăierea sau încreșterea pieții țelului. Toate aceste defecte se datoresc, în primul rînd, controlului tehnic intern de calitate care, efectuînd un control mai puțin riguros, lasă să scape neobservate sau îngăduie asemenea defecte pînă în ultima fază a operației de fabricație.

Defecte în felul acesta se mai datoresc și unor lipsuri în executarea manoperelor. Bundează, mașina de presat tocure nu funcționează întotdeauna în cele mai bune condițiuni. La sortarea calapoadelor se mai fac și în prezent unele greșeli, iar la tragera țelului pe calapoade, pielea întinzîndu-se prea tare, pleznește, prezentînd pe alocuri fisuri. De aici, articole de încălțăminte cu defecte care cer lucrări noi, suplimentare, pentru a fi refăcute, rîndind prețiosul timp productiv și fiind în același timp în detrimentul reducerii prețului de cost.

Vinovate de lipsurile în ce privește calitatea articolelor de încălțăminte se fac în mare parte și organele politice din cadrul fabricii. Organizația de bază a partidului — secretar tov. Palli — n-a știut să îndrume just comitetul de întreprindere pentru mobilizarea muncitorilor și tehnicienilor în lupta dată în cadrul întrecerii socialiste, pentru realizarea sarcinilor de plan rămase în urmă. Această bătaie s-a dat, așa cum am arătat, numai pentru realizarea sarcinilor cantitative ale planului, cele calitative fiind în mare măsură neglijate. Dacă organizația de bază ar fi îndrumat muncitorii antrenati în întrecere și în direcția îmbunătățirii calității, rezultatele ar fi fost cu totul altele, numărul articolelor de încălțăminte cu defecte putea fi redus simțitor.

Din această situație, conducerea fabricii „Libertatea” va trebui să tragă învățămintele pentru viitor. Trebuie, în primul rînd, lua măsuri pentru întărirea controlului intern de calitate, pe faze de operații, apoi măsuri pentru lichidarea defecțiunilor tehnice amintite.

Organizația de bază a partidului să se orienteze mai just asupra celor mai importante probleme de producție, — ca aceea a îmbunătățirii calității produselor — punîndu-le în centrul preocupărilor întregului colectiv de muncitori și tehnicieni, și îndrumînd comitetul de întreprindere să le pună ca obiective principale ale întrecerii socialiste.

Analiza activității sanitare în întreprinderile textile

Zilele acestea a avut loc la Casa de cultură sanitară regională Arad, o sesiune de analiză a muncii în legătură cu educația sanitară din întreprinderile textile din orașul nostru.

Din partea colectivului medical de la uzinele „30 Decembrie”, tov. dr. Alexandru Loranț a prezentat un raport de activitate a muncii de educație sanitară pe intervalul 1 ianuarie—1 iunie a. c. Au fost prezentate apoi coraportele de către responsabilii de educație sanitară de la întreprinderile „Tricolor roșu” și „Teba”. În urma rapoartelor și discuțiilor la care au participat alți cadrele medicale, cît și delegații organizațiilor de masă de la întreprinderi, a reieșit că în activitatea de educație sanitară s-au obținut rezultate însemnate la fabrica „Tricolor roșu” și că au existat lipsuri la uzinele textile „30 Decembrie” și la fabrica „Teba”.

Astfel, colectivul medical de la „Tricolor roșu” a reușit să cunoască îndeaproape și să se ocupe de absolvenții cursului de Cruce Roșie, care reprezintă un sprijin însemnat în acțiunile sanitare, ca: primul ajutor la locul de muncă, acțiuni de curățenie, vaccinări, etc.

Nu același lucru se poate spune de activitatea de educație sanitară de la fabrica „Teba”, unde medicul responsabil de întreprindere nu cunoaște situația cursurilor de Cruce Roșie ce se desfășoară în această fabrică, el fiind repartizat să țină curs în altă parte. La uzinele „30 Decembrie” posturile sanitare nu sînt deservite de absolvenții cursului de Cruce Roșie, ci uncoi de muncitori fără nici o pregătire sanitară. Acțiunea vaccinațiilor se desfășoară încet întrucît se face fără sprijinul activității sanitare de masă.

Hotărîrea comună a Ministerului Sănătății și Comitetului Central de Cruce Roșie subliniază importanța colaborării dintre cadrele medicale și activul sanitar de masă.

Cadrele medicale și secțiile de Cruce Roșie de la aceste întreprinderi trebuie să aibă o evidență precisă a absolvenților cursurilor de Cruce Roșie, să instruiască și să dea sarcini concrete acestor absolvenți, pentru a antrena mase cît mai largi în apărarea propriei sănătăți.

Casa de cultură sanitară va trebui să intensifice munca de îndrumare și control pentru ridicarea nivelului calitativ al acestei activități, educația sanitară constituind o puternică armă în rezolvarea problemelor de ocrotire a sănătății publice.

Dr. Ludmila Bercea coresp.

DIN VIAȚA CHINEI POPULARE

ORIZONTURI LARGI

de A. Kojin

Cînd muncitorul Ma Hen-cian împlini 43 de ani, el vîzu pentru prima oară cum se scrie numele și pronumele său. Ma Hen-cian luă în mînă cu multă grijă o mică foaie de hîrtie pe care erau scrise niște hieroglife, de parcă aceste semne misterioase ar putea să dispară de la prima atingere. El venise atunci la școala din Șenian, înființată de guvern, împreună cu multe alte școli, pentru că muncitorii și țărani să poată învăța să scrie și să citească fără a fi scoși din producție.

Muncitorul vîrstnic trecuse pentru prima oară în viața sa pragul școlii. El, un om fără știință de carte, trebuia să înșușească ciclul complet de cunoștințe al unei instituții de învățămînt mediu. Ma Hen-cian, liniștit în aparență, își avea privirea ațintită asupra celor înconjurătoare, care însemnau pentru el începerea unei vieți noi.

Ma Hen-cian, găsi în curtea școlii un grup animat și vesel de tineri și tinere, care după toate aparențele, veniseră aici în același scop ca și el. Muncitorul se opri în dreptul unei arcade ornamentale vopsită în verde. Deasupra acesteia, era întinsă o pînză roșie pe care se puteau citi cuvintele: „Salut fierbinte noii echipe de muncitori și țărani! Vă dorim să învățați cu tot atîta succes ca și acela cu care ați lucrat!”.

Fieșle, Ma Hen-cian nu putea citi ce era scris pe pînză, dar începu să privească cu atenție deosebită hieroglifele și pipăi cu mîna arcada.

Tovarășe Ma Hen-cian! — a fost el strigat. — De ce te-ai oprit? Apropie-te, te rog!

El nici n-a apucat să se mire de faptul că era cunoscut de cineva, n-a observat cum se întoarseră mulți cu interes spre el, cînd auziră această

strigare, nu auzi rostindu-se în șoaptă: „Cum, chiar el este?”. „Da, da, este tovarășul Ma Hen-cian. Vestitul strungar. Primul din țară care a lucrat după metoda rapidă!”.

Picioarele îl duceau singure acum pe Ma Hen-cian înainte. Unii îl strîngeau mîna, prezentîndu-l altora, ca a răspuns se auzea: „Vă să zică așa arăți la față! Imi pare bine de cunoștință”. Ma Hen-cian a auzit și el aici multe nume cunoscute, a văzut persoane cunoscute. Iată, acesta se pare că este Tzian Van-sou. Desigur, el este. Vestitul croitor care a confecționat uniforme pentru sute de ostași din Armata Populară. S-au înființat la adunările inovatorilor în muncă. Ei sînt aproape de aceeași vîrstă și Tzian Van-sou are și el timpurile cărunte.

Pe această tînră femeie cu bluză pestriță pare că nu a mai întîlnit-o nicăieri, dar fata ei îi este totuși cunoscută. Își aminti de portretele reproduse în ziare și reviste. Asemănarea există, dar în viață ea se prezintă altfel. Era greu să crezi că această femeie slăbăuță, cu ațînte pe față ei drăgălașă, nu era alta decît Tian Gui-in de la depoul din Dalni Este prima femeie din China care s-a urcat să conducă o locomotivă și a și străbătut cu brigada ei de tinere feroviare 100.000 kilometri.

Dar cine este acest tînr înalt, în uniformă neagră de feroviar, cu multe înșigne de frunză în muncă pe pieptul său larg? Desigur, este Cijen Si-kun. Și pe acesta îl cunoaște. Cine oare în China nu a auzit de acest glorios nume? Cijen Si-kun, pe locomotiva sa „Mi-ai-105”, a fost înfățișat conducătorul trenurilor cu su-pratonaș în sectorul de la Suțiatun,

la Fușun. Cîrind după aceea asemenea trenuri, au fost puse în circulație pe toate căile ferate ale țării, pentru că noua inițiativă a fost îmbrățișată de mii de mecanici de locomotivă.

De asemenea nu s-a mai văzut în țară ca oamenii simpli să poată să-și însușească cunoștințele, știința, să devină mîstrei ai producției. Gîndindu-se la aceasta și privind cu atenție fețele tinere ca și cele mature ale tovarășilor, Ma Hen-cian gîndea în sine: „Prietenii! Este adevărat că viața noastră abia începe. Dar în cîtiva ani alți avut timpul de a face altele cîte nu ai fi făcut în alte timpuri nici în multe decenii”.

Ma Hen-cian intră în clasă cu fermitate, cum intri în casa ta proprie, în care locuiești de mult.

„Au trecut de atunci doi ani! Dacă s-ar descrie tot ce s-a petrecut în acești ani, s-ar alcătui o povestire emoționată. Povestirea a ceea ce constituie însăși esența noii orînduirii din China, asupra felului în care această orînduire educă cu grijă, ridică pe omul simplu, îi deschide posibilități nelimitate pentru dezvoltarea lui spirituală și rezolvă una din cele mai arzătoare sarcini ale zilei — sarcina revoluției culturale în țară și a creării unei intelectualități proprii ieșite din popor.”

Ei au săvîrșit fapte eroice în muncă. Ei săvîrșesc fapte eroice în liniștea claselor școlii. Învățătura cere o mare încordare a cugetului, a tuturor forțelor. În fața acestor oameni se pune o sarcină foarte grea — aceea de a se pregăti în patru ani pentru a intra într-o instituție de învățămînt superior.

La școala învață 1.670 de bărbai și femei. Diferite vîrste, biografii și profesii. Dar tuturor le-a răpît tot

atît de mult viața din trecut. Ei aparțin unui popor în care, la fiecare zece oameni, opt erau neștiutori de carte.

Ma Hen-cian nu era în școală o excepție. Tian Gui-in a venit aici cunoscînd numai 15 hieroglife. Cijen Si-kun a învățat să învingă cu pricepere pantele pe locomotiva sa, dar nu avea nici cea mai mică idee despre legea inerției. Comandantul din Armata populară de eliberare, participant la Marșul cel Mare, Tzian Lien-fu, care a fost de opt ori rănit în luptele pentru eliberarea patriei, a fost lipsit în copilarie de posibilitatea de a trece măcar pragul școlii. La fel și-au petrecut copilăria și fostul păstor Liu Tzian-gui și zidarul Su Cien-iu.

Munca i-a adus lui Su Cien-iu glorie: el a învățat să așeze cîte 6.000 de cărămizi pe schimb în loc de 800 a folosit un nou procedeu de așezare a cărămizilor — cu ambele mîini. Dar întotdeauna el dorea să realizeze și mai mult, să pătrundă în tainele tehnicii de construcție. El a așezat cu deosebită dragoste cărămizile la construirea clădirii cu 5 etaje a Institutului politehnic din Harbin, cîrind și-și imaginea că se vede în audii torile acestuia. Dar visului plăcut i se adăuga tristețea: pentru că la vîrsta de 26 de ani Su Cien-iu nu cunoștea nici cele patru operații de aritmetică.

Da, viața din trecut le-a răpît multe. Viața nouă restitue poporului cîmp pierdute. La școală, Ma Hen-cian, Su Cien-iu și majoritatea celorlalți tovarăși au luat-o de la abecedar. Primele lecții, primele hieroglife învățate, primele note au căpătat — pentru tineri și bătrîni deopotrivă — un sens profund, au cuprins întreaga lor ființă. Erau simțite cu intensitate și amărăciunea însușescilor și bucuria succeselor. În primele zile Ma Hen-cian își pierdu cîmpul: hieroglifele îi păreau de nepătruns ca aerul. Ele nu se lăsau memorate, se transfor-

mau într-o impletitură haotică de linii, de zig-zaguri — aceea dintre ele erau învățate dinlăunță, erau uitate scara. Degetele lui se lîșau necunoscînd ceva cînd pe masa la care luau prînzul, cînd pe palma lui lăta, cînd pe pernă: pe fața lui bărbătească se citea în permanență expresia unei încordări dirze. Adesea, împreună cu Tzian Van-sou, el rămînea timp îndelungat în fața unei cărți deschise. Tovarășul său îl ajuta. În prezent, Ma Hen-cian cunoaște 2.000 de hieroglife, citește ziara și cărți.

Ce insuficiență pe acești oameni în minulele grele? Grijă statului, atenția părintească a patriei! În școală sînt zeci de laboratoare excelente, cele mai noi manuale, aproximativ 100 de pedagogii experimentați. Școala este patronată de Institutul politehnic din Șenian. Forțele științifice ale Institutului participă la elaborarea procesului de învățămînt în școală. Traiul elevilor este bine organizat. Ei beneficiază de burse. Eroii muncii primesc salariul cel-aveau în producție. În școală învață 900 de comunisti. Aceștia constituie un colectiv de luptă încheiat, în care fiecare găsește sprijin și simte umărul tovarășului.

Totul ceea ce cu care am avut ocazia să mă întîlnesc în școală pentru muncitori și țărani de la Șenian, mi-au vorbit cu insuficiență despre viitorul lor, despre munca clocoțitoare care-i așteaptă și căreia ei i se vor dedica fără rezerve atunci cînd își vor îmbogăți cunoștințele. Ma Hen-cian a hotărît să se înscrie la Institutul politehnic. Su Cien-iu vrea să devină inginer-constructor; Cijen Si-kun și Tian Gui-in manifestă interes pentru specialitatea de inginer pentru transporturi. Ei vorbesc despre aceasta ca despre ceva hotărît, ca despre un vis care se va realiza fără doar și poate. 150 dintre primii absolvenți ai școlii au devenit încă din toamna trecută studenți.

Imperialiștii împiedicau cu bună știință poporul chinez să învețe. În acest fel era mai ușor să se înrobească oamenii. Și iată, zidul gros, care ascundea lumina milioanele de ochi, s-a prăbușit. Oamenii s-au repezit cu nesăp spre cunoștințe. În fața lor s-au deschis larg porțile științei. În traiul lor au pătruns cărțile și ziarele. Învățarea scrierii face accesibil pentru ei tezaurul culturii naționale.

Întreaga China a devenit o imensă școală. Partidul Comunist și puterea populară manifestă o grijă excepțională pentru educarea unor cadre dintre muncitori și țărani, organizează o muncă intensă pentru a înarma cu cunoștințe masele largi muncitoare. China s-a împlinit cu o vastă rețea de cursuri și școli destinate muncitorilor, funcționarilor și țăranilor — oameni de toate vîrștele, școli destinate acelor care încep să învețe și și-au însușit de pe acum bazele cunoștințelor.

În prezent, în școlile fără a ieși din producție pentru muncitori și funcționari învață mai mult de 3 milioane de oameni; în școlile de iarnă pentru țărani — 42 milioane de oameni; în școlile permanente pentru țărani — 27 milioane de oameni; aproximativ 7 milioane de oameni ai muncii urmează învățămîntul elementar după metoda însușirii grabnice a cunoștințelor hieroglifelelor. În țară s-au creat 176 de școli elementare și medii cu ieșire din producție pentru instruirea muncitorilor și țăranilor. Aceste școli sînt considerate ca o bază importantă pentru pregătirea unei intelectualități provenite din rîndurile poporului.

În fața poporului chinez stau sarcinile uriașe ale industrializării socialiste. Îndeplinirea lor cu succes este indisolubil legată de larga transformare culturală a țării. Cunoștințele și cultura au ajuns un bun al poporului, ele înzescese forțele lui în lupta pentru o viață nouă.

Cronica evenimentelor internaționale

Pentru pace în Asia și în lumea întreagă

Intilnirile pe care Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministru al Afacerilor Externe al R.P. Chineze le-a avut în drum spre Pekin, cu Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei și U. Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, constituie un eveniment de seamă al zilelor noastre. Expresie a posibilității coexistenței pașnice a statelor deosebite prin orientarea lor politică și socială, intilnirile lui Ciu En-lai cu premierii Indiei și Uniunii Birmane s-au situat în centrul atenției insistente a tuturor popoarelor Asiei. Tratatul de la New Delhi și Rangoon au consolidat prietenia poporului chinez cu popoarele indiene și birmane, statornicind relații noi. Aceste relații se bazează pe principii cuprinse în cinci puncte, de o covârșitoare importanță, înmănușate și în acordul cu privire la comerțul și relațiile dintre R.P. Chineză și India în regiunile Tibetului. Ele sint: respectul mutual al integrității teritoriale și suveranității fiecărei țări; neagresiunea; neamestecul în treburile interne ale celeilalte țări; egalitatea și avantaj reciproc; coexistența pașnică.

Superioritatea principiilor susamintite constă în faptul că ele pot sta la baza tratatelor și dintre alte state și dacă ar fi extinse, ar crea posibilitatea înlăturării pericolului izbucnirii unui eventual război. Ele indică modalitățile concrete de consolidare a păcii. Chiar prin aceasta, intilnirea de la New Delhi, în deosebi, este considerată drept un pas spre înțelegerea între state.

Faptul că cei trei premieri au recunoscut necesitatea menținerii păcii și au căutat de acord asupra mijloacelor pe care le-au socotit drept cele mai nimerite de a întări legăturile prieteniei reciproce, a dat oamenilor cinstiți noi speranțe în posibilitatea de a se prelîmpina războiul. Declarațiile comune dovedesc existența în Asia a unor puternice forțe ale păcii. Extinderea relațiilor încheiate în spiritul principiilor expuse în Declarațiile comune, ar putea contribui la crearea unei zone de pace și ar întări frontul partizanilor păcii.

De asemenea, intilnirile dintre Ciu En-lai și Jawaharlal Nehru, pe de o parte, Ciu En-lai și U. Nu, pe de altă parte, reprezintă o primă manifestare diplomatică, serioasă prin conținutul ei și masivitatea forțelor pe care le reprezintă, a țărilor Asiei de a-și rezolva problemele interne fără amestecul puterilor europene sau a S.U.A.

Ciu En-lai și Jawaharlal Nehru au discutat și o serie de alte probleme care privesc îndeaproape cele două state, cum ar fi perspectivele păcii în Asia, privity în strînsă interdependență de conferința de la Geneva. Îndesbi, ei au insistat asupra situației din Indochina.

În condițiile actuale problema indochineză reține atenția popoarelor din lumea întreagă prin aceea că, în ciuda existenței tuturor posibilităților de rezolvare pașnică, ea se poate transforma într-un pericol la adresa securității mondiale. Sint unele cercuri politice occidentale cărora nu le convine încetarea focului. Acestea s-au împotrivit rezolvării definitive a problemei coreene și impledică, în prezent, conferința de la Geneva să adopte hotărâri definitive cu privire la Indochina; această atitudine e cu atât mai condamnată, cu cît mijloacele și modalitățile care ar asigura încheierea armistiștiului se cunosc. În principiu, fiind cuprinse în propunerile acceptabile și rezonabile ale delegațiilor țărilor democratice, propuneri prezentate la conferința de la Geneva. Forțele potrivnice păcii se străduiesc să înrăutățească situația din Indochina prin înghețarea unui bloc militarist în Asia de sud-est.

Convorbirile premierilor R.P. Chineze și Indiei urmăresc scopul de a contribui la semnarea unui acord în problema Indochinei și în alte probleme nerrezolvate. Aceste convorbiri, subliniază comunicatul comun, „au fost duse în scopul realizării unei înțelegeri în ce privește problemele Asiei și pentru a promova eforturile pașnice și de colaborare depuse laolaltă cu alte țări din lume în vederea rezolvării acestor probleme”.

În continuarea comunicatului, premierii își exprimă speranța în victoria spiritului păcii. Totodată arată că reglementarea pașnică a problemei indochineze „trebuie să aibă drept scop crearea unor state libere, democratice, unite și independente, care să nu fie folosite în scopuri agresive sau care să cadă victime agresiunii unei puteri străine”.

Considerațiile lui Ciu En-lai și Jawaharlal Nehru pe marginea aspectului politic al problemei indochineze, dovedește că semnarea armistiștiului n-ar avea valoare dacă lucrurile ar fi privite numai sub aspectul lor militar. Numai rezolvarea problemelor politice împreună cu cele militare, conchid Ciu En-lai și Jawaharlal Nehru, poate aduce pacea popoarelor din Indochina. Astfel, ei confirmă justetea poziției delegațiilor U.R.S.S., R.P. Chineze și R.D. Vietnam la conferința de la Geneva.

Intrevederile lui Ciu En-lai și Jawaharlal Nehru au fost întîmpinate cu căldură și de către reprezentanții altor state asiatice. Invitarea lui Ciu En-lai la Rangoon exprima atitudine favorabilă a oamenilor politici din Uniunea Birmană față de aceste întrevederi. Printre alții, Sunarja, ministrul de externe al Indoneziei și cercurile oficiale din Ceylon au salutată intilnirea celor doi premieri ca fiind un factor care contribuie la stabilirea păcii în Asia.

Opinia publică a reținut rezultatele vizitei lui Ciu En-lai la New Delhi și Rangoon în contrast izbitor cu discuțiile ce au avut loc la conferința de la Washington, cu care a coincis în timp. La conferința de la Washington s-a reliefat din nou tendința cercurilor imperialiste de a se împotrivii oricăror acțiuni care ar avea drept urmare deslinderea. Diplomația americană s-a reafirmat iarăși ca apărătoare zelosă a planului de formare a blocului Asiei de sud-est. În același timp, și-a intensificat presiunile asupra Franței pentru a o sili să se împotrivască încheierii armistiștiului în Indochina.

Opinia publică este incredincioasă că convorbirile lui Ciu En-lai cu Jawaharlal Nehru servesc cauza păcii și întăresc prietenia chino-indiană, factor activ al luptei pentru pace.

Semnificația unui referendum

Zilele acestea au fost date publicității rezultatele referendumului popular din R.D. Germană în problema „Pentru un tratat de pace și retragerea trupelor de ocupație sau pentru tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană” și „tratatul general” și staționarea trupelor de ocupație pe termen de 50 ani”.

Rezultatul referendumului popular reprezintă expresia voinței covârșitoare majorității a poporului: s-au prezentat la urne 98,6 la sută din locuitorii R.D. Germane cu drept de vot, din care 90,5 la sută s-au pronunțat pentru un tratat de pace și retragerea trupelor de ocupație. Doar o infimă minoritate de 6,5 la sută s-a pronunțat în favoarea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană” și „tratatul general”. Aceasta arată că poporul din R.D. Germană este hotărât să susțină în întregime politica de pace și unitate a guvernului său popular și să se opună planurilor imperialiste americane de transformare a Germaniei într-un nou focar al militarismului și războiului.

Politica de pace și unitate, în care se poate desfășura în voie forță constructivă, este simbolul luptei maselor populare nu numai din R.D. Germană, ci din întreaga Germanie. Față de cele două căi deschise în fața Germaniei, calea dezvoltării continue și multilaterale din R.D. Germană și calea regimului de ocupație din Germania occidentală, cu perspectiva refacerii mașinii de război și restaurării fascismului — poporul german tinde spre prima, spre cea care-i deschide orizontul conturat al unei Germanii ca factor al păcii în Europa.

Faptul că guvernul R.D. Germane duce o politică justă de unificare a Germaniei pe cale pașnică își găsește aprobarea maselor populare, în timp ce guvernul Adenauer care duce politica de adăncire a scindării Germaniei își pierde tot mai mult încrederea din partea maselor populare.

În sprijinul acestei concluzii stau și rezultatele alegerilor parlamentare din Renania de nord-Vestfalia (Germania occidentală), care au avut loc tot duminică și în care Adenauer a suferit o înfrîngere, înregistrînd o pierdere de 14 la sută a voturilor în comparație cu alegerile din septembrie 1953.

Paralela acestor rezultate arată că planurile americane ce urmăresc alimentarea focului de război în inima Europei, prin nerezolvarea problemei germane, nu reușesc sub nici o formă să-și cîștige o bază de masă. Ideea înfăptuirii democratice și pașnice a unității Germaniei înmănunchiază pe adevărații patrioți germani. În fața acestora a devenit clar faptul că realizarea acestui scop se

poate face nu pe baza planurilor a-venturiste ale cercurilor agresive americane, ci printr-o politică de bună vecinătate, prin înlăturarea barierei artificiale create de cercurile revanșarde de la Bonn între Germania occidentală pe de o parte și R.D. Germană și U.R.S.S. pe de altă parte.

Este deosebit de semnificativ faptul că politica agresivă și proamericană a lui Adenauer este viu criticată în ultima vreme chiar și în sinul coaliției guvernamentale de la Bonn. Astfel, un frunțat al coaliției guvernamentale, Pfleiderer, a cerut guvernului Adenauer să examineze în mod serios chestiunea stabilirii de relații diplomatice și economice cu U.R.S.S.

Poziția agresivă a lui Adenauer nu poate să înclărească favorabil nici situația politică și nici cea economică a Germaniei, din care cauză cercuri și persoane influente din Germania occidentală se ridică cerînd schimbarea cursului politicii țării. Numeroase ziare subliniază influența pe care restabilirea raporturilor economice cu țările lagărului democratic ar aduce-o Germaniei occidentale și care ar determina redresarea economică a țării, lucru pe care mult trimbitatul „plan Schuman” n-a reușit să-l aducă. Ziarul „Hessische Zeitung” exprimă convingător acest lucru: „Timpul lui Adenauer a trecut. Ceea ce n-au putut realiza chemările la rațiune sănătoasă, a obținut priveleștea minelor scoase din funcțiune și punge se se restrînge mereu. În sfîrșit, se înțelege necesitatea unor tratative cu Uniunea Sovietică”.

Așadar, asistăm la o deplasare de forțe datorită acestor noi elemente apărute în viața politică a Germaniei occidentale. „Aceste elemente noi de ordin politic și economic — scrie „Scinteia” — arată clar că lupte actuala politică urmată de guvernul de la Bonn și vederile opiniei publice din Germania occidentală se cascadează o prăpastie tot mai mare”.

Aspectul obiectiv al problemei arată că tendința maselor populare din cele două părți ale Germaniei înclină spre soluționarea pașnică a problemei germane. La conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe a fost subliniată soluționarea acestei probleme. Presa occidentală încercase atunci să dovedească că conferința ar fi demonstrat imposibilitatea încheierii unui acord asupra Germaniei. Dar, după cum scrie corespondentul „Scinteia” la Londra, „conferința de la Berlin a avut drept rezultat o creștere a numărului partizanilor tratatelor”.

În loc să tragă învățămintele din această stare de lucruri, cercurile monopoliste americane caută să grăbească refacerea Wehrmachtului german în cadrul „comunității defensive europene”. Orice obstacol, orice aminare în ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris are darul de a-l înfuria pe guvernul de la Washington. Sint cunoscuta cîltorilor noștri scrisoarea lui Eisenhower și declarațiile ambasadorului american la Paris, Douglas Dillon, prin care se exercită presiuni asupra Franței spre a ratifica susamintitele tratate. Ei caută să pună Franța în fața a două alternative: o armată germană în cadrul „C.D.E.”, sau o armată germană înafara „C.D.E.”.

Dar cu astfel de ultimatumuri ei nu vor putea îngrînașia Franța. Recentele tratative anglo-americane de la Washington au arătat că „în prezent este clar că nu există șanse de ratificare a tratatului cu privire la crearea „armatei europene” de către Franța” („Observer”). Conducătorii S.U.A. și Angliei au căutat în cursul convorbirilor „alte căi de reînarmare a Germaniei occidentale”.

Cerurile militariste de la Washington și Londra caută să și soluții, nu pentru rezolvarea justă a problemei germane, ci pentru transformarea Germaniei occidentale într-un focar de război. Ele nici nu se gîndesc să ceară în această privință și părerea poporului german care o încaută. Ele fac aceasta pentru că știu dinainte la ce s-ar putea aștepta: nu începe îndoială că poporul german și-ar alege o altă cale.

Guvernul R.D. Germane a propus guvernului de la Bonn să organizeze în Germania occidentală un referendum cu aceeași temă cu care a fost organizat cel din R.D. Germană. Guvernul Adenauer evită însă să facă acest lucru. Dar deși populația din Germania occidentală este împiedicată azi să-și spună cuvîntul, voința sa va găsi pînă la urmă calea care să răzbată la suprafață și care să înfrîngă umelirile cercurilor agresive.

I. Popa — C. Urișescu

Aniversarea a 33 ani de la întemeierea P. C. Chinez

ȘANHAI. (Agerpres) China Nouă anunță:

După cum anunță ziarele chineze, la 1 iulie oamenii muncii din întreaga China au sărbătorit pe larg aniversarea a 33 ani de la întemeierea Partidului Comunist Chinez, de a cărui activitate sint legate principalele lor realizări în muncă și succese în construirea vieții noi.

Ziarul „Cefanjibao” scrie despre creșterea influenței Partidului Comunist în rîndurile oamenilor muncii din China. În cursul ultimilor ani au crescut considerabil organizațiile de partid din provincia Fucian. În decurs de trei ani, în această provincie au fost primiți în rîndurile Partidului Comunist peste 30.000 persoane.

Au crescut rîndurile organizațiilor sătești de partid din provincia Cecian. În peste 80 la sută din toate plășile există în prezent celule de partid, în care activează peste 60.000 comuniști.

Ziarul publică o știre despre adunarea din 30 iunie a organizației de partid de la cooperativa agricolă „Lienmin” din județul Soncian (provincia Ciansu). În cadrul acestei adunări, a fost primit în rîndurile Partidului Comunist conducătorul cooperativei. Cen lung-an, maistrul al recolteilor bogate de orez, cunoscut în toată China precum și patru tovarășii ai săi. Cen lung-an a declarat la adunare: „Această este ziua cea mai măreață, mai fericită din viața mea. Nu s-vol uita niciodată... Am înțeles că tot ce posedă aslăzi poporului muncitor, tot ce posedă, toate acestea le-am obținut mulțumită Partidului Comunist”.

PEKIN. (Agerpres).

Din an în an crește numărul membrilor Partidului Comunist Chinez. Ziarul „Jenminjibao” anunță că anul trecut la Pekin în rîndurile partidului au intrat aproximativ zece mii muncitori frunțați de la uzine și fabrici, profesori, învățători, studenți și țărani. În rîndul muncitorilor constructori din Cencidu numărul membrilor de partid a crescut de 14 ori în comparație cu luna mai 1953. În decurs de doi ani, au intrat în rîndurile Partidului Comunist Chinez 3.700 muncitori frunțați de la minele de cărbune din Kailan, 2000 mineri din Hegang (China de nord-est), 1500 mineri de la minele din Hua Nan. La combinatul metalurgic din Sisan, în decurs de un an au fost primiți în partid peste 7.200 muncitori și constructori.

În U.R.S.S. a fost elaborat proiectul unui teatru mobil

MOSCOVA. (Agerpres) TASS anunță:

La Academia de arhitectură din U.R.S.S. s-a elaborat proiectul unui teatru mobil instalat într-un automobil. Sala de spectacole a acestui teatru are 180 locuri. În corpul mașinii se află bănci pliante pentru spectatori, culise înfășurate în rulouri, rechizite, costume, machiaj — într-un cuvînt tot ce este necesar pentru spectacol. În afară de bagajul necesar pentru montarea unui spectacol sau două, automobilul cuprinde de asemenea o instalație cinematografică și o mică bibliotecă.

Colegiul Ministerului Culturii al U.R.S.S. a apreciat proiectul și macheta teatrului mobil.

Victorii ale forțelor populare vietnameze

HANOI (Agerpres).

Înaltul comandament francez din Indochina a hotărît să evacueze și să abandoneze în întregime zona de sud a deltei Fluviului Roșu.

Potrivit agenției France Presse, în regiunea pe care francezii au început să o evacueze la 29 iunie se află localități și posturi militare de mare importanță strategică cum sint Nandin, Ninhoinh, Fat Diem și Lakuan.

Agenciile occidentale citează declarațiile unui purtător de cuvînt al înaltului comandament al trupelor expediționare franceze din Indochina, care a afirmat că această hotărîre „extrem de gravă” a comandamentului a fost luată în urma ocupării unor localități din sudul deltei Fluviului Roșu de către unități ale Armatei Populare Vietnameze cit și pentru „reorganizarea” dispozitivului de apărare francez din golful Tonkinului. El a adăugat că localitățile evacuate „sunt imposibil de apărat” în fața atacurilor viguroase date de forțele populare vietnameze.

Lucrările Congresului împuterniciților cooperației de consum din U. R. S. S.

MOSCOVA. (Agerpres) TASS anunță:

La 1 iulie, Congresul împuterniciților cooperației de consum din Uniunea Sovietică și-a continuat lucrările. La discuțiile pe marginea raportului de activitate a Uniunii centrale a cooperativei din Uniunea Sovietică, au luat parte delegații din diferite regiuni și republici. Ei au vorbit despre dezvoltarea comerțului cooperatist în satele sovietice, au prezentat propuneri practice îndreptate spre înlăturarea lipsurilor existente, îmbunătățirea deservirii cumpărătorilor, o mai completă satisfacere a cerințelor crescînde ale populației.

B. Dorjin, delegat al Republicii Autonome Buriat-Mongole, a declarat că în această republică, pe teritoriul căreia cu patru decenii în urmă nu exista nici un magazin sătesc, s-au deschis în prezent la sute sute de magazine universale, specializate și altele, care vind tot felul de mărfuri industriale.

Maria Gorelovskaja, membră în conducerea Uniunii centrale, a vorbit

despre activitatea alianței cooperative de internaționale, constatînd cu regret că organele de conducere ale alianței practice discriminare față de organizațiile cooperatiste din Albania, Ungaria și dintr-o serie de alte țări, împiedicînd primirea lor în A. C. I. Gorelovskaja a subliniat necesitatea respectării întocmai a statutului alianței, a luptei pentru întărirea și extinderea mișcării cooperatiste internaționale.

Apariția la tribună a lui Cio En-hen, membru în conducerea Uniunii centrale a cooperației de consum din Republica Populară Democrată Coreeană, a fost întîmpinată de asistență cu aplauze furtunoase. El a adresat Congresului un cuvînt de salut. Congresul a fost salutat de asemenea de Imre Dögei, președintele conducerii cooperației de consum sătești din Ungaria și de Peke Takov, președintele Uniunii cooperativei centrale din Bulgaria, care au fost întîmpinați cu căldură de participanții la Congres.

Congresul își continuă lucrările.

Presă indoneziană despre tratativele comerciale dintre R.P. Chineză și Indonezia

DJAKARTA. (Agerpres) TASS anunță:

Presă indoneziană își exprimă satisfacția în legătură cu desfășurarea tratatelor dintre delegațiile comerciale ale R.P. Chineze și Indoneziei.

Ziarul „Harian Rakjat” anunță că declarația conducătorului delegației R.P. Chineze, Kun Iuan, ministrul adjunct al comerțului exterior, cu privire la posibilitățile largi pentru legături comerciale între cele două țări și cu privire la ajutorul chinez în restabilirea economiei Indoneziei au fost primite cu optimism de cercurile politice. „Noi, scrie „Harian Rakjat”, sintem convinși că relațiile reciproce

avantajoase între China și Indonezia vor contribui la cauza păcii, a înlăturării prieteniei între popoare”.

Ziarele menționează importanța tratatelor cu delegația R. P. Chineză privity în lumina recentelor întrevederi ale lui Ciu En-lai cu oamenii de stat din India și Birmania. Aceste întrevederi, arată ziarul „Sin Po”, deschid „perspectivă largă pentru asigurarea păcii în Asia, pentru stabilirea unor relații de prietenie între popoare”.

În urma acestui fapt au crescut posibilitățile pentru comerț. Indonezia trebuie să profite de situația favorabilă”.

Deschiderea celui de al V-lea Congres al femeilor din întreaga Germanie

BERLIN. (Agerpres) A. D. N. anunță:

La 1 iulie, s-a deschis la Berlin cel de al V-lea Congres al femeilor din întreaga Germanie. Congresul se desfășoară sub lozincă „Pentru pace, unitate și libertate”.

La Congres participă peste 4000 delegații din cele două părți ale Germaniei, dintre care aproximativ 500 delegații din Germania occidentală. La Congres asistă de asemenea și delegații ale organizațiilor feminine din Uniunea Sovietică, China, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, România, Bulgaria și Albania. Se așteaptă sosirea delegației femeilor franceze.

La începutul sesiunii de deschidere a luat cuvîntul Otto Grotewohl primul ministru al Republicii Democratice Germane, care a fost întîmpinat cu aplauze furtunoase. Actualul Congres, a spus Grotewohl, are loc în perioada intensificării luptei poporului german pentru pace și unitate a Germaniei. Cu ocazia referendumului popular, care a avut loc în R. D. Germană, oamenii muncii din Republică s-au pronunțat pentru un tratat de pace și retragerea trupelor de ocupație, împotriva tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană” și a „tratatului general”.

Pentru a cunoaște părerea întregului popor german — a spus în continuare Grotewohl — noi am propus și propunem lui Adenauer să organizeze un referendum similar și în Germania occidentală. Rezultatele acestui referendum ar demonstra fără îndoială că majoritatea covârșitoare a poporului german se pronunță pentru retragerea trupelor de ocupație, pentru ca Germania să obțină, în sfîrșit, un tratat de pace.

Referindu-se la politica militaristă a guvernului de la Bonn, Grotewohl a subliniat că această politică este sprijinită din ce în ce mai puțin de populația din Germania occidentală.

fapt confirmat de rezultatele alegerilor pentru parlamentul landului Renania de nord-Vestfalia, în urma cărora partidul creștin democrat a lui Adenauer a pierdut peste un milion voturi în comparație cu alegerile din anul trecut pentru Bundestag. Dimpotrivă, Partidul Comunist — a subliniat Otto Grotewohl — în polida crunței terori politienești, a urmărit, lor judeicare și a pedicilor puse în timpul desfășurării campaniei electorale, a înfrînt mai multe voturi ca anul trecut.

Referindu-se la situația femeilor germane, Grotewohl a subliniat lipsa de drepturi a femeilor din Germania occidentală. În Republica Democrată Germană, a spus el, femeile constituie o mare forță politică și ele se bucură de toate drepturile și posibilitățile, la care în Germania occidentală femeile pot doar să viseze.

În încheierea cuvîntărilor sale, Grotewohl a chemat toate femeile germane, mai cu seamă femeile din Germania occidentală, să lupte activ pentru pace și unitatea Germaniei, pentru viitorul fericit al femeilor germane și al întregului popor german.

După aceea Ilse Thiele, prim președintă a Uniunii femeilor democratice din Germania, a prezentat un amplu raport cu tema: „Pentru pace, unitate, egalitate în drepturi, pentru o viață fericită a femeilor din întreaga Germanie”. În raportul său Thiele s-a ocupat pe larg de pregătirile militare efectuate de revanșarii de la Bonn în Germania occidentală, ceea ce constituie, a subliniat raportarea, principala piedică în calea unificării Germaniei. Thiele a trasat sarcinile care stau în fața femeilor germane în lupta împotriva politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale, pentru pace, unitate, egalitate în drepturi pentru un viitor fericit.

Congresul își continuă lucrările.

SPECTACOLE

„GHEORGHE DOJA”, pînă la 11 iulie: Hamlet. Repr. 3, 6 și 9.

Duminică matineu la 11.30.

În caz de timp favorabil reprezentarea de la orele 9 se va ține în grădina cinematografului „Timpuiri Noi”.

„NICOLAE BALCESCU”, pînă la 4 iulie: Subitoari (Flăcări deasupra Asiei). Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la 11.30.

„HERBAC JANOS”: pînă la 4 iulie: Cînd trandaf. ul înfloarește.

Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la 11.30.

„I. L. CARAGIALE”: pînă la 4 iulie: 4 inimi. Repr. 3, 5, 7 și 9.

În caz de timp favorabil reprezentarea de la orele 9 se va ține în grădina.

Duminică matineu la 11.30.

„TIMPURI NOI”, pînă la 9 iulie: 1) Actualitatea în imagini, 2) Noutățile zilei. 3. Trei aparate de filmat pleană în concediu. Aspecte din con-

cediul de odihnă al oamenilor muncii din R.D. Germană 4) Răcirea.

Repr. de la orele 3 în continuare

Duminică matineu la 11.30.

„SOLIDARITATEA” (Gai): pînă la 6 iulie: Pămînt surizător. Repr.

în zilele de lucru la orele 7.

Duminică repr. la 3, 5 și 7.

„MAXIM GORKI” (Micălaça): pînă la 6 iulie: Neasîmpărălii. Repr.

în zilele de lucru la orele 8.

Duminică repr. la 2, 4, 6 și 8.

„ILIE PINTILIE” (Grădiște), pînă la 4 iulie: Foc la graniță.

PROGRAMUL CINEMATOGRAFELOR DIN REGIUNE:

„NICOLAE BALCESCU” (Ulpova) pînă la 4 iulie: Miine se va dansa protutideni.

„PETOFI SANDOR” (Radna): pînă la 4 iulie: Cînd cîmpile înfloresc.

„POPULAR” (Stnicolaul Mare): pînă la 4 iulie: Fiica rechinului.